

Rozhodnutie:

Disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského, v disciplinárnej veci proti JUDr. M [redacted] Š [redacted], sudcovi Okresného súdu vo [redacted], na ústnom pojednávaní vykonanom v Bratislave dňa 10. júna 2005 rozhodol

t a k t o :

JUDr. M [redacted] Š [redacted], nar. [redacted] v [redacted]
[redacted], sudca Okresného súdu vo Zvolene, trvale bytom [redacted]
(ďalej aj „sudca“)

j e v i n n ý ,

že dňa 17. 9. 2002 v kancelárii Okresného súdu vo [redacted] pre navrhovateľku Mgr. R [redacted] B [redacted], nar. [redacted], trvalý pobyt [redacted], vyhotovil počítačovou formou návrh na začatie občianskoprávneho konania na zaplatenie 398.000 Sk, proti odpor- kyni M [redacted] S [redacted], nar. [redacted], trvalý pobyt [redacted], adresovaný Okresnému súdu [redacted] za čo žiadal sumu 10.000 Sk,

č í m s a d o p u s t í l

disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 30 ods. 2 písm. f/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Zákon o sudcoch“),

z a č o s a m u

podľa § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch

u k l a d á

disciplinárne opatrenie „zníženie funkčného platu o 10 % na obdobie troch mesiacov“.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím disciplinárneho súdu 1 Ds 6/04 zo dňa 28. 6. 2004 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bol sudca podľa § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 30 ods. 2 písm. f/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že dňa 17. 9. 2002 v kancelárii Okresného súdu vo [REDAKOVANÉ] pre navrhovateľku Mgr. R. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], trvalý pobyt [REDAKOVANÉ], vyhotovil počítačovou formou návrh na začatie občianskoprávneho konania na zaplatenie 398.000,- Sk, proti odporkyni M. [REDAKOVANÉ] S. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], trvalý pobyt [REDAKOVANÉ], adresovaný Okresnému súdu 934 01 Levice, za čo žiadal sumu 10.000,- Sk.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 28. júna 2004 podal sudca odvolanie a žiadal, aby bolo zrušené a aby bol z disciplinárneho previnenia oslobodený. Namietal skutkové zistenia prvostupňového disciplinárneho súdu týkajúce sa záveru, že mal žiadať od R. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] za spísanie návrhu sumu 10.000,- Sk. Poukázal na to, že disciplinárny súd uveril výpovedi svedkyne a neuveril jemu – sudcovi, ktorý vykonáva svoju prácu dvadsaťdva rokov, zodpovedne, bez pochybení. Vytýkal prvostupňovému disciplinárnemu súdu, že neprihliadol k osobe oznamovateľa D. [REDAKOVANÉ] P. [REDAKOVANÉ], ktorý nahováral svedkov, aby ho ako osobu zdiskreditoval.

Na podklade podaného odvolania, a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že odvolanie sudcu je dôvodné. Rozhodnutím 1 Dso 11/04 zo dňa 5. novembra 2004, podľa § 131 ods. 4 Zákona o sudcoch, napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že povinnosťou prvostupňového disciplinárneho súdu bude vykonať potrebné dokazovanie a na jeho podklade rozhodnúť v súlade so zisteným skutkovým stavom a v súlade so zákonom.

V odôvodnení ďalej vyslovil:

- že v zmysle § 150 ods. 2 Zákona o sudcoch, na disciplinárne konania sa primerane vzťahujú ustanovenia Trestného poriadku,
- že zhromažďovanie podkladov oprávnenými subjektami pred podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania nemožno považovať už za vykonávanie dokazovania v zmysle ustanovenia § 89 a nasl. Trestného poriadku, a z toho dôvodu za procesne relevantný dôkaz v disciplinárnom konaní treba považovať len taký dôkaz, ktorý bol vykonaný na ústnom pojednávaní disciplinárneho súdu,
- že povinnosťou disciplinárneho súdu bolo pri vykonávaní dokazovania postupovať primerane podľa § 207 a nasl. Trestného poriadku,
- že za ospravedlnenej neúčasti disciplinárne stíhaného sudcu mohol prvostupňový súd prečítať jeho výpoveď vykonanú v predchádzajúcom trestnom konaní, avšak vzhľadom k obsahu jeho písomného vyjadrenia z 26. mája 2004 mal vykonať výsluch svedkyne R. B. prípadne ďalších svedkov, ktorí by objasnili okolnosti stretnutia sudcu s uvedenou svedkyňou, resp. okolnosti spísania návrhu a
- že iba z takejto dôkaznej situácie po vykonanom pojednávaní, na ktorom musí prvostupňový súd všetky navrhované dôkazy osobne prebrať v súlade so zásadou ústnosti a bezprostrednosti, bude možné nadobudnúť dojem o presvedčivosti a pravdivosti jednotlivých dôkazov, t. j. o ich sile, a to najmä zo spôsobu vyslúchanej osoby, predovšetkým z jej istoty, či váhavosti, a potom tieto vyhodnotiť spôsobom podľa § 2 ods. 6 Trestného poriadku.

Po zrušení napadnutého rozhodnutia disciplinárny senát určil termín ústneho pojednávania na deň 4. 3. 2005 o 10.20 hod. Toto pojednávanie bolo pre neprítomnosť svedkyne R. B. (ktorá doručenie predvolania nemala vykázané z dôvodu zamestnania v zahraničí) odročené na neurčito.

Termín ďalšieho ústneho pojednávania bol určený na deň 10. 6. 2005 o 9.00 hod. (ďalej aj „pojednávanie“). Nariadené pojednávanie sa vykonalo v neprítomnosti sudcu a predsedu Okresného súdu . Sudca svoju neprítomnosť ospravedlnil listom zo dňa 2. 6. 2005.

Na pojednávaní disciplinárny senát vykonal výsluch svedkyne R. B., ktorá sa na pojednávanie ustanovila a vypovedala čo jej je známe o skutku a o okolnostiach dôležitých pre disciplinárne konanie.

Vo veci uviedla, že mala osobný problém s vrátením pôžičky peňazí od pani S. ktoré mala určené na kúpu bytu. Tak sa o tom zverila bratovi S. B. a požiadala ho, aby jej sprostredkoval služby nejakého právnik, pretože v Dudinciach nechcela vyhľadať advokáta keďže vie, že

s tamojším advokátom sa poznajú jej rodičia a o tejto veci neboli informovaní a nechcela, aby sa to dozvedeli. Brat jej poradil právnika JUDr. [REDAKOVANÉ], ktorý má chatu v [REDAKOVANÉ], a má byť známy jeho známeho. Vedeli, že je právnik, ale nevedeli, že je sudca. Pri stretnutí v Hontianskych Nemciach ho požiadala o spísanie návrhu, na čo jej povedal, že má za ním prísť na súd do Zvolena a na otázku koľko ju to bude stáť jej odpovedal, že nič, len súdny poplatok. Návrh jej bol spísaný na Okresnom súde vo [REDAKOVANÉ] v kancelárii sudcu. Keď bol návrh napísaný sudca jej povedal, že mu má dať za napísanie 10.000,- Sk, na čo sa ohradila, že nemá finančné prostriedky, že má pri sebe len 2000,- Sk, a či je možné, že mu bude tieto splácať. Sudca jej zároveň spísal aj výzvu pre odporkyňu, aby jej dobrovoľne vrátila uvedenú sumu, a tam mu zrejme nechala aj číslo mobilného telefónu. Rozišli sa s tým, že keď bude mať peniaze prinesie ich, že mu ich môže priniesť aj na chatu, kde sa zdržiava aj cez víkendy. Asi po mesiaci jej sudca telefonoval, či nezabudla na 10.000,- Sk. Na to mu povedala, že nezabudla, ale, že nemá.

Vec sa zverejnila tým, že sa cestou do Levíc náhodou zoznámila s pánom P [REDAKOVANÉ], o ktorom sa neskôr dozvedela, že mal problém so sudcom. Medzi nimi časom vznikol bližší vzťah, takže mu o tejto veci porozprávala a on sa začal aktívne angažovať proti sudcovi bez jej vedomia. Bola kontaktovaná aj políciou – aspoň sa domnievala, že sa jednalo o policajtov, ktorí ju žiadali, aby sa skontaktovala so sudcom za tým účelom, či sudca bude opakovane pýtať peniaze. Vtedy sám sudca od nej žiadne prostriedky nepýtal, ale ona sama mu povedala, že vie, že mu zostala dlžná, a že keď bude mať, mu to vyplatí. Na to sa sudca vyjadril, že dúfa, že to dobre dopadne.

Sudca od nej pýtal peniaze dvakrát. Prvýkrát, keď na súde spísali návrh, vtedy jej povedal, že keby to spísal iný právnik, tak by pýtal 39.000,- Sk, druhýkrát pýtal od nej peniaze telefonicky.

Svedkyňa ďalej uviedla, že nemá záujem sudcovi poškodiť, že vypovedá pravdivo, že sa jej nepáči len to, že vypýtal od nej peniaze. Aj napriek tomu, že od nej sudca pýtal za vyhotovenie návrhu 10.000,- Sk, má k nemu normálny vzťah. Nepociťuje k nemu žiadnu nenávisť.

Podľa svedkyne návrh bol spisovaný na Okresnom súde vo [REDAKOVANÉ], v kancelárii sudcu, tuší, že to bolo na prvom poschodí, vedľa dverí mal menovku „JUDr. M [REDAKOVANÉ] Š [REDAKOVANÉ], predseda senátu“ zrejme to bola jeho kancelária. Návrh spisovala nejaká slečna alebo pani. Tú poslal potom preč. Povedal jej, že „už sme skončili, ďakujem“. Nevie ako sa volá pani, ktorá návrh spisovala.

Ďalšie osoby prvostupňový senát nepovažoval za potrebné ako svedkov osobne vypočuť, pretože v prejednávanej veci by ich výsluch nemohol nič podstatné objasniť.

Na spoľahlivosť svedeckej výpovede si disciplinárny senát vyžiadal správu o povesti svedkyne z miesta jej trvalého bydliska. Mesto Dudince v správe o povesti (číslo listu 47 spisu disciplinárneho súdu) potvrdilo, že svedkyňa má v mieste bydliska dobrú povesť, a že na verejnosti sa správa a vystupuje slušne.

V intenciách zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho disciplinárneho senátu prvostupňový súd starostlivo preveroval pravdivosť svedeckej výpovede tejto svedkyne, zisťoval či nemá „záujem“ na výsledku konania, starostlivo zhodnocoval tak subjektívne ako aj objektívne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na je výpoveď.

Dokazovanie disciplinárny súd vykonal aj oboznámením sa s obsahom vyšetrovacieho spisu ČVS: SJP-42/OVOZTČ-BB-2003 (Prvopis), Prezídia policajného zboru, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii stred, Banská Bystrica, najmä s dôkazmi vykonanými na č. l. 52–57–výsluch svedkyne R. B., na č. l. 58–návrh na zaplatenie sumy 398.000,- Sk, na č. l. 59–list, č. l. 63–65–zápisnica o výsluchu svedka JUDr. M. Š., na č. l. 94–97–zápisnica o výsluchu svedka Š. B., č. l. 98–100–zápisnica o výsluchu svedka M. B., na č. l. 104–108–zápisnica o výsluchu svedka M. M., na č. l. 109–112–zápisnica o výsluchu svedkyne O. Š., na č. l. 113–116–zápisnica o výsluchu svedka M. S., na č. l. 136–potvrdenie o prijatí návrhu na začatie konania, ale aj oboznámením sa s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou vyšetrovacieho spisu, ďalej oboznámením sa s obsahom spisu 11 C 236/02 Okresného súdu Levice, s písomným stanoviskom sudcu, s obsahom odvolania sudcu a s ďalšími listinami zadováženými na vykonanie dôkazov predbežným šetrením.

Všetky dôkazy hodnotil disciplinárny súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho čo uviedli „účastníci“ a aj odvolací disciplinárny senát, a po porade dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

V odvolaní na str. 2 (č. l. 25) sudca potvrdil skutočnosť, že návrh vypracoval na zariadení Okresného súdu, cit.: „Pokiaľ sa týka samotného žalobného návrhu, tento bol naozaj veľmi krátky, obsahoval list formátu A4, tento som vypracoval na zariadení Okresného súdu, považoval som to za

